

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

KISKÖZÖSSÉGI BESZÉLGETÉSEK

Alap téma: **AZ ANGYAL VÁLASZOL**

**Valamint, a felvetődő kérdések
megbeszélése**

Titokzatos, csodálatos tanítás a szeplőtelen, örök fogantatás.”

2022.10.06.

Tartalom.

15. beszélgetés Gittával.

Mire tanít az angyal mámor kifejezéssel kapcsolatban?

Mitől Istennek tisztelete a mámor?

„Az ösztönt a tudat rontotta meg.” Milyen ösztönről tanít az angyal?

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

János: Kedves Testvérek! Mindenkit szeretettel köszöntök, ma 2022. 10. 06. van, az aradi vértanúk napja, de ezen kívül megemlékezünk Feri bácsi lélekkeresztség időpontjáról is, mely 1976. október 4. én volt. Őt se felejtsük el ebben a körben, nélküle se a múltban, se a jelenben és a jövőben nem ülnénk itt és tanulnánk Jézust. Köszönjük az Úrnak az ő személyét. Van-e valakinek mondanivalója, közölni valója. A korábban elmondottak szerint a 15.b.G. anyagával fogjuk ma folytatni, amely legutóbb 09. 08.-án volt téma a közösségben. A múlt órán kiosztottam a két oldalas kigyűjtést, azt vegyétek elő. Ismétléssel fogjuk kezdeni attól a résztől, hogy: *Meg kell részegednetek Istenben!* A mámorról fogunk beszélgetni. Mire tanít bennünket az angyal a mámor kifejezésével kapcsolatban, mire jutottunk ezzel kapcsolatban, mit tudtunk meg?

Timi: A földi mámornak köze van hozzá, de az mégsem ugyanaz a mámor, amiről az angyal tanít.

János: Nagyon jól fogalmazod meg, mert fontos, hogy köze van hozzá. Nem lehet teljesen különválasztani.

Márti: Folytatnám, amit a Timi mondott. A Hang ezt józan mámornak nevezi.

Ildikó: Ezért mondhatjuk azt, hogy minden lehet mámorhordozó.

Márti: A mámor, maga az Isten, az ember Istennel való kapcsolatában élheti meg a mámort.

János: Azzal a szöveggel kapcsolatban, hogy:

Meg kell részegednetek Istenben!

Ez a bor szimbóluma.

Ez az Ő vére.

János: A részegség állapotát milyen állapottal azonosítja az angyal tanítása, ha nem a földi, az anyagvilágbeli alkoholista részegségének állapotával?

Ildikó: Istennel való kapcsolatunk szellemi állapotával.

János: Négy megközelítésben fogalmaztam meg, hogy az angyal szerint mi a mámor, ezt kínálom fel nektek. A tanítvány Istenben való megélésének

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

állapota, amely a Rá való ráhagyatkozás teljességének a velejárója. De nemcsak a teljességének, hanem a Benne való munkálkodásnak, a Vele való egységnek, az Általa való szeretetnek és tettnek is a velejárója. Mondhatnám, hogy minden Istennel való kapcsolat velejárója, nem egyforma intenzitással. Ahol a hiteles Isten megjelenik, ott megjelenik a mámor is. Azért tettem hozzá, hogy hiteles, mert ahol az ítéletet tartó Isten jelenik meg, azt nem követi a mámor. Kizárja az ítélő Isten tartalmát.

Ma egy könyvesboltban járva azt tapasztaltam belenézve néhány könyvbe, mivel egy könyvet kerestem, hogy kivétel nélkül mindenhol a büntető Istenről beszélnek, aki ítéletet tart. Magyarazzák, hogy lehet ezt érteni jól, hogy nem kell komolyan venni, vagy, hogy mire vonatkozik, de a Bibliának az alapját a mai napig nem képesek elhagyni. Miért mentem be? Az Örömnep témáját ma már tudom mondani nektek. Ez ma talált rám, be is indított, lázban vagyok.

Timi: Akkor meg is élted a mámort.

János: Pontosan. Jöttek a kérdések, a gondolatok és az ember újabb és újabb oldalról való megvilágításra kap ösztönzést. Az Örömnepnek a témája és címe: Információ és kommunikáció a teremtésben. Tibor testvérünk tette fel még július közepén ezt a kérdést nekem, mivel elhangzott részemről, hogy: az információ a legnagyobb erőhordozó. Ezt hogyan értem? – kérdezte. Régóta kacérkodik velem ez a téma, természetesen az Isten és a hit oldaláról megközelítve, amely a kommunikációval is összefügg. Az információ és a kommunikáció szavak jelentésének viszonylatában fogok kérdéseket feltenni az örömnepre. Találkoztam egy hívő író könyvével melynek az a címe, hogy: "Kezdetben volt az információ." Ennek a könyvnek a beszerzésével kapcsolatos események azt mondták nekem, mert nyitott kapukat éltem meg ennek a témának a bővebb megismerésével, hogy az Isten is ezt akarja. Ennek a témának a megismerését, hogy ezzel foglalkozzunk, közelebbről megértsük, kibontsuk, az Isten is így akarja. Mindaz a segítség, amit nyilván az angyalok oldaláról e könyv beszerzésével kapcsolatban kaptam, egyértelmű, hogy ez a megfelelő témánk vasárnapra.

Marika: Veled együtt örülünk.

János: Köszönöm. Visszatérve a mámor témához, mondanám a második mondatot, amely a Feri bácsi szövegéből született. (józan mámor)

2. Az újjászületésben megélt szabadság valósága.

Ezzel kapcsolatban kérdezem, hogyan fogalmazza meg a Hang a szabadságot? Mi a szabadság? *„Szeress, és tégy, amit akarsz.”* Tehát ez azt jelenti, hogy a Jézustól tanult szeretettel, vagy Jézus által szeress, ne úgy, ahogy te akarsz és tégy, amit akarsz. Ez hordozza a kapcsolatot is.

Timi: Hordozza, a teljes ráhagyatkozást.

János: A harmadik megközelítem a mámorral kapcsolatban eléggé meglepő volt.

3. A megváltás állapota.

János: Milyen megváltásnak az állapota?

Márti: Az új megváltás állapota.

János: Nem mondtál rosszat.

Ildikó: Az ember megváltásának az állapota.

János: Milyen embernek?

Ildikó: Annak az embernek, aki az angyalával fogja megváltani.

János: Kiegészíteném a mondatod végét, hogy önmagát fogja megváltani, nem egy másik embert.

Márti: A látásmódomon keresztül.

János: Igen, de ami nélkül nem megy, és ami nélkül semmi sem megy. Az önmagam megváltásának az állapota a mámor.

Timi: Talán úgy is lehet mondani, hogy az anyagvilágtól való megkötöttségnek az állapota.

János: Mi a megváltás, az önmagam megváltása?

Ildikó: Ez úgy történik, hogy az angyalommal való egységben tudom megváltani.

Timi: Amikor a kötelekkel az angyalomhoz kötöm magam és nem az anyaghoz kötöm magam. Tehát amikor súlyról is beszéltünk, de valójában mindig

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

ugyanarról beszélünk, csak másképp.

János: Ezzel némi problémám van. Tisztázzuk a kérdést. Valójában ki vált meg engem, mi vált meg engem?

Timi: Én váltom meg az Istenben magam.

János: Jézus, mint megváltó, megjelenik-e az életemben, vagy a látásmódomban, vagy ezen a területen?

Marika: Megjelenik, ezért Jézus tanítása az, ami megvált.

Ildikó: Természetes, hogy kapcsolatba kell lenni Jézussal.

János: Jézus tanítása megvált bennünket?

A. Kati: Maga a tanítás nem.

János: Köszönöm.

Ivett: Szerintem a valóságos Istenismeretbe vetett hit az, ami megvált.

János: Tanítás nélkül nem megy.

Ivett: Természetesen sok mindenki hallja, csak aki befogadja, azt fogja megváltani a tanítás.

Annamari: A tanítás elfogadása annak a feltétele, ami megvált minket.

János: Mondhatom-e azt, hogy a tanítás feltétele a megváltásnak. Alapfeltétele, mely nélkül nincs megváltás. Anélkül, hogy Jézus eljöjjön, elmondja milyen az Atya, ebben a vonatkozásban Jézus, mint megváltó szerepel, valójában létezik, csak nem úgy, ahogy a vallásban tanítják, hogy az embernek már nem kell semmit sem csinálnia. Mivelhogy Ő maga a tanítás, ezért Jézus nélkül nincs megváltás. Ez a kiinduló alap. A következő, hogy a tanítvány ezt fogadja be, mert ezzel az Atya ismeretét fogadja be. Ha az Atya ismeretét befogadja, akkor mi történik?

Megszereti.

János: Mi a különbség, a megismeri és megszereti vonatkozásában?

Annamari: Egymást gerjesztő folyamat.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

János: Ezt a Hang mondja. Az angyal azt mondja: *Nem szeretheted, ha nem ismered.* (15.b.L.90.o.) Tehát ebben a vonatkozásban azt a sorrendet állítja fel, hogy meg kell ismerned. Ez nem olyan, mint a földi szerelem, hogy még nem ismered, de már eszméletlenül szerelmes vagy belé, mert nagyon tetszik. El vagy varázsolva, még semmit nem tudsz róla, de nyakig szerelmes vagy. Nem erről van szó! Itt szükséges, hogy megismerd, különben nem tudod szeretni. Hadd kérdezzem meg, egy büntető Istent lehet-e szeretni? Abban a kapcsolatban, bizony a félelem merül fel, az jelenik meg, mint magyarázat. A szerető Istennél ilyenről szó sem lehet. Ahhoz, hogy valóban szeretni tudjam, ahhoz ismernem kell, mert ha megkérdezik tőled, hogy miért szereted, akkor erre valamilyen választ adni kell, elsősorban magamnak. Visszatérve most már, a szabadságon és a megváltáson túl vagyunk, tehát önmagunkat kell megváltani és Jézus igéje nélkül nincs megváltás, nem tudom magamat megváltani. Ahogyan mondjátok, az Ige, ami elvezet engem oda, hogy el tudok szakadni az anyagi megkötöttségtől. De nemcsak az anyagitól, hanem a negatív szellemi megkötöttségtől is. Ehhez a Jézusban megjelenő Ige segít, ezt a munkát senki sem spórolhatja meg, mert „helyettem az Isten semmit, de velem együtt mindent.”

Márti: Az élet hordozója.

János: Az életet jelenti, ezért hintették meg már Mózes idejében az áldozati oltárt az áldozati állatok vérével, mint az állatnak az életével. Ilyen értelemben ezért is tilos volt a zsidóknak vért inni vagy enni, mert ezzel a kiontott állat életét ették vagy itták. Jézus mit mondott magáról? *Én vagyok az út és a való(igaz)ság és az élet.* (Jn.14.6) Akkor ebben a vonatkozásban az Ő fizikai testi vére felfogható-e életként?

Timi: Igen

János: Még ha szimbólumként is, de össze tudom kötni Jézus testi vérével az általa megfogalmazott élettel. Azt mondta: *Én vagyok az élet.* Mindenestől. A hústeste is és mindenestől az élet, mert nem azt mondta, hogy az én vérem az élet, hanem: *Én vagyok az élet.* A vér vonatkozásában az angyal kiemeli ezt a dolgot és azt mondja, ez az élet. Ha Jézus vérével életként fogjuk fel, ebben gondolkodunk, ezzel táplálkozunk szellemi módon, akkor az mámorhordozó-e?

Timi: Nagyon is.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

János: Érthető tehát, hogyan kötődik össze Jézus vére és a mámorhordozás az életem keresztül. Elfogadható ez így?

Igen.

János: Azt is mondja még, hogy: *A legnagyobb szentség a mámor*. Ez lejjebb van még a kigyűjtésben, majd fogunk róla beszélni. Most a következőt A. Kati olvasd fel légy szíves.

Erény, jóság, jószándék, – ez mind cserép,

Üres cserép – az Itál nélkül.

Oldhatatlan szomjúsággal szomjazzátok a mámort,

mely egyedül a megváltó! 15.b.G. 83.o.

János: Itt álljunk meg egy picit, mert az angyal egy másik helyen úgy fogalmaz:

MI EDDIG KEHELY VOLT - ITAL LESZ:

S MI ITAL VOLT – MÁMOR. 26.b.G.164.o.

Azt mondja, ha mi csak a régihez kapaszkodunk. Mi a régi? A régi erény, a régi jóság, a régi jószándék. A felkínált új vonatkozásában, haszontalannak bizonyul-e?

Timi: Persze.

János: Az új, az angyal által már jelen van.

A. Kati: Én itt nem látom az új szót?

János: Dehogynem! Ott van, hogy *cserép*. Az a régi, s ha ezek mind régiek, akkor mi az, ami érték. Ha nem tévedek, „az angyal könyv”, úgy ahogy van, arról szól, hogy: az Új. Az Istenben, önmagamban, minden tekintetben keresd az újat, mindig az újat.

Timi: Pont ma reggel gondolkoztam a jeleken és mit ad Isten, azt éltem meg, hogy ezek a dolgok: erény, jóság, jószándék, ha nincs benne az Isten, aki az újat hordozza, a fényt hordozza, a teremtést hordozza, akkor ezekben az emberekben belül csak hiány és üresség van. Én látom is azt, hogy sok ember próbálkozik jótékonysággal, sőt, most nagyon durvát fogok mondani, ma

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

néztem a híreket és azt hallom, hogy Putyin fel akarja szabadítani a szegény ukránokat, akik szenvednek, és ezért indít véres háborút. De ezt el lehet a másik félről is mondani és akkor mi az eredmény? Embereket gyilkolnak, de mindegyik magát jónak akarja feltüntetni, valami jót, valami nagyot tesz, de belül a hiány van. Ha az Isten töltené be őket, akkor tetteikből nem más fakadna, mint élő jóság, élő cselekedet, élő adás, mert akkor ott bent a szívben az Isten van. Sok ilyen van a világban, de minden jó, csak az Istenből forrásozhat.

János: Köszönöm szépen, mit szóltok hozzá?

Deti: Szuper! Ezek az emberek ezt a hiányt folyamatosan és állapotszerűen fogják megélni, mivel nincs benne tartalom, nincs benne az Isten, ezért ez egy kielégítetlen hiányként van jelen bennük mindaddig, amíg egy nagyobb motiváció mellett döntve, képes lesz felülrni ez.

Márti: Ezek az emberek én központúak, én adom, ezért üres cserép. Adni csak az Isten adhat.

János: Folytatom az általad felvetett gondolatokat azzal, hogy az e-világ még a régi jószándékkal sem tud mit kezdeni, azt sem tudja megvalósítani, megmaradt az önzés, megmaradt a háború. Amióta világ a világ, nem telt el olyan nap, hogy valahol ne lenne háború a világban, mert az embernek úgy tűnik, alapvető természete az erőszak és az önzés. Tehát, ezekkel a régi jószándékkal, jó indulatokkal, kegyelettel vagy erénnyel, a világ nem tud megbirkózni. Hogyan lehet az, hogy az angyal bennünket ezen túl, tanít? Mindaz, amivel a környezetünk ezer évek óta nem tudott megbirkózni, erre azt mondja nekünk: *Ez mind üres cserép*, semmi. Ezt a négy fiatalnak mondja, de mindazon túl, valójában nekünk is mondja. Érdekes párhuzam merült fel bennem, hogy mennyire szinkronban vagyunk ezzel a négy fiatallal. Miért? Ez a négy fiatal a tanítást egy világegés közepette a második világháború megélésének közepette kapja, méghozzá egy olyan magas szintű tanítást, amilyen a világon még nem volt. Nézzétek meg, ma megint a világban itt van a háború, itt vannak a megszorítások, a gondok, a problémák, itt van a félelem, a bizonytalanság és mi ezt a tanítást bontjuk ki. Testvérek! Nem kisebb a feladatunk, mint annak a négy fiatalnak. Nekik az volt a feladatuk, hogy a kapcsolat létrejőjön, ennek nyoma maradjon és tovább tudják adni. Nyilván az

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

ő személyes hasznuk is meg volt ebből, hiszen a végén már kimondottan úgy beszélnek az angyalok róluk, mint akik beteljesítették a feladatukat. Nem az volt a feladatuk, mint nekünk, hogy ezt a tanítást megértsük, kibontsuk, hogy hasznunkra legyen, magunkat meg tudjuk váltani, hanem más volt a feladatuk, de nekünk is ezzel kapcsolatban van feladatunk. És lám itt van az újabb szörnyűséges világ. Úgy néz ki, hogy a nagyon nagy sötétségben jelenik meg mindig a nagyon nagy világosság. Ezt csak úgy mellékesen gondoltam megjegyezni. Mit szólsz hozzá Ildikó?

Ildikó: Nagyon jónak és nagyon igaznak találom.

János: Köszönöm szépen. Tehát a régiről tanít. Mindig annak a vonatkozásában minősül réginek, amit újként felkínál az angyal, amit képes vagy megérteni, amire képes vagy rábólintani és képes vagy befogadni, képes vagy ennek megfelelően átalakítani a gondolkodásodat. Mi történik, ha a gondolkodásodat is átalakítod?

Detti: Én magam is átalakulok.

János: Te magad is átalakulsz. Hogyan mondja ezt a Hang, mi történik? Újjászületetsz. Folyamatosan újjászületesz, mert az újjászületésben sincs megállás.

Üres cserép - az Ital nélkül.

János: Milyen Ital nélkül?

Annamari: Jézus vére nélkül.

János: Máris jól érted. Itt mondja:

Olthatatlan szomjúsággal szomjazzátok a MÁMORT!

János: Mit kell szomjazni a mámorban? Az Istennel való kapcsolatot, mert a tanítás is ezt szolgálja. Mi az a központi terület, amit az angyal a tanításában az új mellett megfogalmaz? Az adás. Az új és az adás. Azért vettettem ezt így fel, mert azt mondja:

Mit akartok adni, ha bennetek nincs semmi!

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

János: Pontosan szinkronban van azzal, hogy: *Erény, jóság, jószándék*, ami abban a vonatkozásban is cserép, hogy Jézus nélkül, az angyalok tanítása nélkül, az semmit nem jelent. Ha megkérdezik, hogy miért adsz? Azért, mert neki szüksége van, mert neki nincsen, mert az nem igazság és nekem több van, és attól úgy érzem, hogy jó vagyok. stb. Az angyal nem erre tanít, hogy ne ezért adjál. Miért adjál?

Márti: Mert Jézus szeretete van bennem.

Timi: Mert *Ő* szeret általam.

Márti: A könyv végén mondja, hogy Jézus, maga az adás.

János: Az Isten maga az adás. *Ő* mindenben, a kiadásban, csak ad.

Annamari: Az ember Isten képére van teremtve, olyanná kell lennünk.

János: Ez a megfogalmazás, ebben a körben már vitatható. Van-e, az Istennek képe?

Márti: Ez egy szimbólum.

János: Máris nem állja meg a helyét. Nem az a kérdés, hogy te hogy érted, hanem aki hallja, az hogyan érti? Erre azt mondja, hogy az Isten emberarcú. Márpedig mi ezt tudjuk, hogy az Isten nem ember. Az Isten embert teremtő, létbe hívó, alkotó.

Ildikó: Nagyon jó, hogy az angyal felvilágosított bennünket, hogy az a leghatalmasabb adás az emberiségnek, hogy Jézus eljött. Ez is egy adás, egy igazi adás, mert elhozta az Atya tanítását.

János: Az evangéliumban úgy van, hogy küldi *Őt* az Atya. Számomra teljesen magától értetődő az, hogy akit küldenek, az mondhat rá nemet is, ezért az Atya nem küldi Jézust, hanem adja. Akit adnak, az nem mondhat nemet, hogy nem kapsz meg. Ennyire fontosak ezek a nüánsznyinak tűnő megközelítések, megfogalmazások, hogy tisztábban lássunk az Atya és Jézus kapcsolatát. Azt mondja:

Nyomorult cserepek vagytok ITAL nélkül.

János: Jézus vére nélkül, vagy mámor nélkül.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

DE AKI VALÓBAN INNI KÉR,

ANNAK MEGADATIK.

János: Mit kér? Az ital micsoda? Az ital maga a tanítás. Az étel és az ital is maga a tanítás. Timi, te jössz!

Nehéz ez nektek?

Nem. Felelem.

Figyelj!

Minden mámor Istennek tisztelete.

De a nagyobb megeszi a kisebbet,
és a kisebb tovább él a nagyobbban.

Semmi sem vész el.

Ne legyen hát lelketekben kétség. (15.b.G. 83.- 84.o.)

János: Pár gondolattal hadd térjek vissza az: *Olthatatlan szomjúsággal szomjazzátok a mámort, mely egyedül a megváltó!* Ehhez egy olyan szöveget emeltem ki, ami szinkronban van ezzel: *Csak a jót és az újat szomjazd! Mert a szomjasnak adatik. Mindig adatik.* (16.b.L. 97.o.) Egy másik ide illő tanítás: *Hidd el, a kelyhet mindig megtöltik, ha valaki szomjas.* (14.b.L. 82.o.) Tehát, nem egyetlen helyen jelenik meg ennek a tartalma, hanem több helyen is, többféle megfogalmazásban, nem nagy különbséggel, ugyanarról van szó. Térjünk vissza oda, hogy ez nekünk nehéz vagy nem nehéz? Azt mondja:

Minden mámor Istennek tisztelete.

János: Beszélgettünk már erről, hogy minden mámor, a világban létező összes mámor, még az alkohol okozta mámor is, valamilyen módon Istennek tisztelete. Hogyan lehet ez?

Márti: Mindenki keresi a mámort.

Ivett: Igen, csak rossz helyen.

Ildikó: Lentebb mondja, hogy:

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

De a nagyobb megeszi a kisebbet,

és meg tud változni. Erről jutott eszembe a következő tanítása az angyalnak, hogy:

Semmi se vész el.

Ne legyen hát lelketekben kétség.

A. Kati: *A nagy megeszi a kisebbet*, erről jutott eszembe, sokat emlegetik manapság a flow-élményt, mint áramlat kifejezést, ami az elme működésének egy olyan állapota, ami talán hasonló a mámor állapotához. Aki belekerül ebbe az áramlatba, az nagy teljesítményekre képes. Egy magyar pszichológus a boldogságot kutatja, de ez az egész nem Istennel kapcsolatos, hanem amit ő annak alapján határoz meg, hogy az ember, ha akkora célt tűz ki, amely nem haladja meg az erejét, mint motiváció, képes teljesen arra az egy dologra figyelni, egy adott feladatot ösztönösen, akár kitörő örömben teljesíteni. Ha túl nagy a cél, az kudarc, ha túl kicsi, akkor meg unalmas, ezért nagyon fontos a megfelelő nagyságú cél kijelölése.

János: Mit szóltok hozzá, mármint a boldogság kérdéséhez?

Ildikó: Elmúlik.

Deti: Ez egy jó szó.

Márti: Elsősorban érzelemre épül.

János: Ha az örök értékek oldaláról vizsgáljuk, akkor a boldogságnak nincs tartalma, ha mulandó. Annak a boldogságnak van értéke, amely soha nem múlik el. Ez a buktatója ennek az egésznek, amit a világ oldaláról kínálnak, mert valamilyen cél elérésének az élményével társítja a boldogságot.

Márti: Hallom, ahogyan a Feri bácsi mondja, hogy a legnagyobb jó birtoklása, a félelem elvesztése nélkül.

János: Igen, csak a legnagyobb jó, ebben a vonatkozásban a világ minden emberének, más. Én többnek gondolom, mint az elvesztés félelmének a nélkülözése, mert ez nem birtoklás. A birtoklás önmagában véve még nem boldogság. A boldogság az olyan élmény, mint az újvilág levegője.

A. Kati: Nem birtoklás.

János: Minden birtoklás szülte élmény, érték, mind az önzésből fakad, annak jelenlétéből, természetéből. Visszatérve az anyagunkra: *Minden mámor Istennek tisztelete*. Akkor az érthető, hogy az alkoholista mámora is Istennek tisztelete, akkor is, ha nem tud róla. A mámor, mint olyan, létező valóság, csak rossz úton keresi.

Annamari: Akkor mitől Istennek tisztelete?

János: Attól, hogy nem tud róla, mert a mámor Isten nélkül nem létezne. Azért fogalmaztam úgy, hogy ennek az intenzitása különböző és a tartalma is különböző. Mondhatnám, hogy ez egy olyan kezdeti állapot, amelyről nem is tud, de mégis létezik. Az Istenben való megélés mámora hasonló ahhoz a mámorhoz, amit az alkoholista hoz létre magában. Lebegés, gondtalanság, minden tehernek eltűnése. Az alkoholista mámora, mivel ez számára egy menekülés, nem megoldás, újból és újból meg akarja ismételni. Ugyanaz, mint a kábítószer. A kábítószerben is egy olyan élményt él meg, ahol nem kell felelni semmiért, ahol csak lebeg, és amit el nem tudott képzelni, hogy olyan jól érzi magát. Ez az állapot létező valóság, csak ezt nem az Istennel való kapcsolata által éli meg, hanem egy tudatmódosító szer által. Maga az állapot az létezik, ezért akkor is az Istenből jövő valóság, ha tudatmódosító szer által idézi elő.

Márti: És ez mulandó.

János: Köszönöm. Érthető? Mondjad Ildikó!

Ildikó: Ezért mondhatja, hogy a nagyobb megeszi a kisebbet. Hozzátenném azt is, hogy minden mámorhordozó.

János: Minden eszköz. Mindent tekinthetünk eszköznek az Istenben vezető utunkon, vagy dalunkon.

Márti: A kisebb mámor, beépül a nagyobbba.

János: Hogyan?

Ildikó: Többféleképpen.

János: Ez kevés nekem. Hogyan?

Márti: Ez is egy út, a mánornak a megélése is, egy út.

János: Szó volt az alkoholistákról, az alkoholista papokról, akik ki vannak téve az alkohol rabjának és ezen csak az önfegyelem segíti át őket. Maga az alkohol okozta mánor, az hogyan tűnik el motiváció által? Ha valaki dohányzik, mert az is egy mánor, az is egy megkötözöttség és a kezelőorvosa azt mondja neki, hogy dohányozhat nyugodtan, de holnapután meghal, ha nem hagyja abba. Arról beszéltünk, hogy ebben az esetben megvan a motiváció, amiért abbahagyja. Ugyanez az alkoholistákra is vonatkozik. Vannak olyan alkoholisták, akik miután abbahagyták, megtértek. A Hang azt mondja, minden probléma megoldása, Én vagyok. Már is megette a nagyobb a kisebbet, a nagyobb mánor megette a kisebb mánort.

Igen.

János: Ha ezt így értelmezzük, akkor már is értelmet kap a következő:

és a kisebb tovább él a nagyobbban.

János: Azért, mert nem tűnt el, mert az is mánor.

Ildikó: Csak másképp mánor.

János: Mert semmi nem vész el.

A legnagyobb szentség a mánor.

János: Erről is volt már korábban szó. Fordítsuk le mit jelent ez, hogy a legnagyobb szentség?

Márti: Azt jelenti, hogy az Isten a legnagyobb.

János: A kérdés, még mindig kérdés. A szentség mit jelent? Mi a szentség?

A. Kati: Az Istennek odaadottság.

János: Az Istenhez tartozás, az Istennel való kapcsolat. A legnagyobb szó, hogy a súlyát elveszítse, kigyűjtöttem mi minden, ami a legnagyobb az angyal tanításában. Tehát nem az egyedüli legnagyobb a mánor. Timi: Te jössz!

A LEGNAGYOBB

De egy biztos jel van:

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

Hogy tudsz-e szeretni,- úgy szeretni mindenkit.

Mert ez adatot néked.

A LEGNAGYOBB KEGY, MERT EZ Ő BENNED. (12.b.L.62.o.)

János: Itt a legnagyobb kegyről van szó, hogy úgy szerethetünk, mint az Isten.
Marika, te jössz!

A LEGNAGYOBB CSODA AZ EMBER. (12.b.L.65.o.)

János: Itt a legnagyobb csoda, az ember. Annamari: Folytasd!

A LEGNAGYOBB SZENTSÉG A MÁMOR (15.b.G.84.o.)

János: Erről már beszéltünk. Márti, te olvasol.

A „Legnagyobb Segítő” neve is régi. (18.b.L. 110.o.)

János: Ki a legnagyobb segítő? Jézus a legnagyobb segítő. Ivett, te következel.

A LEGNAGYOBB KINCSETEK A SZEMÉLY. (20.b.G. 121.o.)

János: Személyben is van legnagyobb. Detti, te jössz!

Mi a mozgás? - A legnagyobb. (20.b.L. 124.o.)

János: Hogy lehet a legnagyobb a mozgás? Mert minden mozog, az Isten maga nem változik, de az Istenben minden változik, folyamatosan és állapotszerűen.
A. Kati:

Ez a titok a legnagyobb:

Minden pillanat, – a pillanat pillanata is – ajtó. (28.b.G. 178.o.)

János: Ez, mint titok, a legnagyobb. Az ajtó azt jelenti, átmenet az örökkévalóságba. Timi, te folytasd!

Az ember a legnagyobb ragadozó. (35.b.L.235.o.)

János: Nincs nagyobb ragadozó az embernél. Márti, te jössz!

Legnagyobb erő, ha a csíra nő.

Sziklát repeszt. (46.b. 291.o.)

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

János: Azért, mert sziklákat repeszt. Annamari, te következel!

Az új ütem új világokat terem.

Új tervek rajzán új szervek nőnek.

Megújul a világ. Világos. Tág.

A legnagyobb, mit ő adott nekünk,

hogy adhatunk. (61.b. 339.o.)

János: Ezek voltak a kigyújtéseim. Kérdezhettek!

Timi: Engem nagyon megragadott az a mondat, hogy: *Minden mámor Istennek tisztelete*. Elsőre ezt nekem nehéz volt megérteni és az nagyon sokat segített, amikor a dalhoz csatoltál. Az, az érzésem van, hogy az élmény, a megélés, mennyire mást jelent, mint szó, ha nem megyünk bele azokba a tartalmakba, amelyeket már megtanultunk az angyal tanításának kibontása során. Elsőre az merült fel bennem, hogy mitől tisztelet? De ha belemegyek, hogy ez ugyanaz a rezgés állapot, vagy ugyanaz az élmény intenzitás, amit a mámorral és a dallal kapcsolatban tanultunk, akkor ez maga az Isten tisztelete. Nekem nagyon nagyszerű érzés, hogy azzal, amit élek, azzal tisztelem az Istent és főképp, hogy minden tudja tisztelni, még akkor is, ha nem tud erről.

János: Köszönöm szépen.

Márti: Újabb és újabb csodákat élünk meg.

János: Annamari, te fogsz olvasni!

Hosszú csend után:

Kérdezhetsz!

Méltatlan múltam miért kínoz most is engem?

Mert öncél volt.

A kis állatlények nem öncélből teszik.

Az ösztönt a tudat rontotta meg.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

Nem szolgáltál. (15.b.G. 84.o.)

János: Azt hiszem nincs olyan ember, ha csak nem olyan mértékben gonosz lelkiületű, olyan mértékben van elfojtva a lelkiismerete, hogy mindent, amit csinált jónak él meg és ne jönnének fel a múltbéli emlékei közül olyanok, amelyeket úgy élne meg, hogy nem jól csinálta. Ez minden hétköznapi ember problémája. Erre azt mondja az angyal, hogy: *Mert öncél volt*, azért kínoz. Annak idején, akkor, nem az Istenben döntöttél, hanem önmagad érvényesítése, önmagad elismerése céljából és az öncél volt. Azt mondja:

A kis állatlények nem öncélból teszik.

Az ösztönt a tudat rontotta meg.

János: Ösztön és tudat. Hogyan tudja megrontani a tudat az ösztönt? Milyen ösztönről tanít az angyal, amit a tudat képes volt megrontani? A teremtésben milyen ösztönnel engedi el az Atya az emberi teremtményeit?

A. Kati: Azzal, hogy újra egyesüljenek.

Timi: Az élet ösztönével.

János: Az élet *Ő* maga.

Ivett: A Rá való irányultságnak az ösztönével.

János: Azzal az ösztönnel engedhette el őket, ami a Vele való kapcsolatban jelenik meg, a Hozzá való irányultságban jelenik meg. Ha ez az ösztön, melyet tulajdonságnak, vagy lényegnek nevezek, ha ez nem lenne meg az emberben, akkor hogyan tudna megtérni. Számtalanszor láthattuk már, hogy az állatvilágban a picike kis teknősök az adott helyen millió számra bemennek a tengerbe. Ha elérik a tengert, megmenekülnek, elmennek 10 ezer km-re és felnőttként visszatérnek ugyanarra a helyre, hogy ott hozzák világra az utódaikat. Az ösztöntől vezérelve hova mennek? A forráshoz. A forrással kapcsolatban jelenik meg az ösztön, az embernél is. Mindenki hordoz egy olyan ösztönt, amely az Istenhez vezet őt, előbb vagy utóbb. Azt mondja Allan Kardec, hogy kivétel nélkül mindenki meg fog fordulni és mindenkinek egyetlen egy útja lesz az Isten felé. Teljesen mindegy, hogy mikor, mert az Istenben időtlenség van. Nem az a kérdés hogy mikor. A lényeg, hogy a múltjával szakítani tudjon, és azt mondja, hogy nekem ez már többé nem kell, nem

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

akarom így csinálni. Azt az ösztönt, hogy az Istenből jöttem és az Istenhez megyek, minden ember magában hordozza, mint valami elrejtett dolgot. A tudat, hogy rontja meg? Az önzés által. A tapasztalatok és a döntési lehetőség tudatának birtokában dönthet, hogy én vagy Ő? Ha az ember nem szolgálni akar, akkor mit akar csinálni?

Uralkodni akar.

János: Pontosan. Ezt az oldalt ezzel kivégeztük, van-e valakinek ezzel kapcsolatban gondolata, mondanivalója, kérdése?

Ildikó: Nagyon örülök ennek a megfejtésnek, ennek a gondolatnak, mert nagyon foglalkoztatott engem a következő: láttam egy filmet, ahol a nő megmérgezte a férjét és a gyermekét is, és az lett a vége, hogy felakasztották. Ezzel kapcsolatban azon gondolkodtam, benne van az Isten, akkor mégis hogyan tud valaki ennyire elromlani. Amit az előzőekben elmondtál az megadja számomra a megfejtést, hogy egyszer majd csak megfordul, nem marad örökké a sötétségben.

János: Az előbb olvastuk, hogy: *Az ember a legnagyobb ragadozó.* Önmagába véve ez természetére vonatkozóan elmond mindent, ami jelen időben van. De soha semmi nem marad ugyanaz. Mindig változik. A mélységben való utazás nem végtelen, a sötétség nem uralhat teljességében mindent. Miért? Mert az az ösztön, amiről most beszéltünk, az Isten tudata. Amikor erről beszélünk, azt szoktuk mondani finoman, hogy a zuhanó repülőgépen nincs ateista. Még a leggonoszabb ember is mit mond? Istenem segíts! Hogy jön ez elő? Benne van, nem tagadhatja. Az ateista is azt az Istent tagadja, amelyet szóba hozott. Azzal, hogy szóba hozta, már a létezését is ki mondta, mivel csak arról tud beszélni, ami van.

Hanganyagból az írott formát megalkotta: Tóth Katalin

Szerkesztette: Petróczi István